

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. L.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. Š. J., advokátom so sídlom v K., proti žalovanému **MVDr. P. D.**, bývajúcemu v K., za účasti vedľajšej účastníčky na strane žalovaného S., so sídlom v B., v mene ktorej koná A., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 13 C 173/2002, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. októbra 2010 sp. zn. 6 Co 245/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice – okolie ako súd prvého stupňa rozsudkom z 23. marca 2009 č.k. 13 C 173/2002-167 v spojení s doplnčacím rozsudkom z 29. júna 2010 č.k. 13 C 173/2002-209 a v spojení s opravným uznesením z 31. augusta 2010, č.k. 13 C 173/2002-217 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13 941,45 eur (420 000,- Sk) do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť trovy tohto konania na účet právneho zástupcu žalobcu v sume 3 218,27 eur a na účet Okresného súdu Košice - okolie sumu 710,35 eur všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Označeným doplnčacím rozsudkom zamietol žalobu ohľadom úroku z omeškania 17,6 % zo sumy 13 941,40 eur. Súd žalobe vyhovel, pretože sumu 13 941,45 eur (420 000,- Sk) považoval za adekvátnu strastiam, ktoré žalobca vytrpel.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací na odvolanie žalobcu, žalovaného aj vedľajšej účastníčky rozsudkom z 19. októbra 2010 sp. zn. 6 Co 245/2010 rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s doplnčacím rozsudkom a opravným uznesením potvrdil. Zároveň

odvolacie konanie ohľadom odvolania žalovaného z dôvodu späťvzatia odvolania žalovaným zastavil a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie napadnutého prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril. Vedľajšia účastníčka vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neprípustný odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať

pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. V tejto súvislosti nepovažoval za právne významné námietky žalobcu o neprípustení rozšírenia žaloby, pretože o neprípustení zmeny žaloby rozhodol súd prvého stupňa uznesením z 10. decembra 2004 č.k. 13 C 173/02-67, proti ktorému nebolo podané odvolanie.

Vzhľadom na to, že žalobca podal dovolanie proti celému rozsudku odvolacieho súdu, teda aj proti jeho výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, bolo jeho dovolanie v tejto časti aj subjektívne neprípustné. Žalobca bol totiž v uvedenom výroku úspešný, preto nebol subjektívne oprávnený na podanie dovolania v tejto časti. Z účelu dovolania totiž vyplýva, že právo podať dovolanie neprislúcha účastníkovi v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. jeho časť nevyznelo, a ktorý nebol týmto rozhodnutím, resp. časťou, dotknutý na svojich právach.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému ani vedľajšej účastníčke v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. marca 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková